

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/395/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314206102
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4314206102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMAŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX J. P., o zaplatenie sumy 3.628,14 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 13C/139/2014-47 zo dňa 23.04.2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 3.628,14 eura s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože si ich neuplatnila. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 3.628,14 eura s príslušenstvom na tom základe, že dňa 20.08.2010 pôvodný žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke č. 5006101, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3.373,56 eura, pričom pôžičku mala splácať v pravidelných 18 mesačných splátkach po 187,42 eura. Túto povinnosť si však nesplnila a tým porušila zmluvnú povinnosť. Vzhľadom na to bola listom zo dňa 29.01.2011 vyzvaná na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorazovo. Celkový dlh ku dňu podania žaloby tak predstavoval 3.628,14 eura. Podaním zo dňa 21.07.2014 pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom 060 01 Kežmarok, Hlavné nám. 12, IČO: 35 923 130, navrhol zámenu žalobcu tak, aby na jeho miesto nastúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, ako nový žalobca a súd uznesením č. k. 13C/139/2014-22 zo dňa 28.10.2014 návrhu na zámenu vyhovel. Žalobca písomným podaním zo dňa 02.03.2015 súdu oznámil, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkami splatnými dňa 20.09.2010, dňa 20.10.2010, dňa 20.11.2010 a dňa 20.12.2010, a prvotný veriteľ ju vyzval na úhradu všetkých splátok jednorazovo podaním, ktoré žalovaná prevzala dňa 07.02.2011. Súd po vykonaní dokazovania konštatoval, že žalovaná a pôvodný žalobca uzavreli dňa 20.08.2010 označenú zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky pod č. 5006101, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné obchodní podmienky. Pôvodný veriteľ žalovanú skutočne vyzval na okamžitú splatnosť všetkých splátok tak, ako to v žalobe uvádzal. Zároveň bolo preukázané, že splatná pohľadávka bola postúpená na súčasného žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2014.

2. Súd žalobu nepovažoval za opodstatnenú a túto zamietol s odkazom na ustanovenie § 52 ods. 2, § 657, § 658 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť od 01.5.2014 a podľa ktorého skúmal premlčanie práva z úradnej povinnosti. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná bola povinná pôžičku vrátiť na základe výzvy

zo dňa 29.01.2011 jednorazovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy vo výške 3.448,52 eura najneskôr do troch dní od doručenia výzvy, ktoré bolo realizované dňa 07.02.2011; v dôsledku toho sa žalovaná dostala do omeškania dňom 11.02.2011. Súd predmetný vzťah zo zmluvy o pôžičke posúdil ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalobca svoju žalobu podal na súd po uplynutí viac ako 3 rokov odo dňa splatnosti pôžičky. Žalobca podal žalobu na súd dňa 17.03.2014 a ju mal podať najneskôr dňa 10.02.2014 bez rizika premlčania, ktorým sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu námietkou premlčania. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Premlčanie je upravené tak v Obchodnom zákonníku ako aj v Občianskom zákonníku, pričom právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku je pre žalovanú ako pre spotrebiteľa priaznivejšia. Ak zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, použili by sa prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože žalovaná je spotrebiteľ a táto právna úprava je pre ňu priaznivejšia v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd poukázal aj na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., účinné od 01.05.2014, ktoré nemá prechodné ustanovenia; to znamená, že sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (rozsudok NS SR zo dňa 21.04.2015 č.k. 3MCdo12/2014). Nárok žalobcu je premlčaný, a preto súd ex offio prihliadol na premlčanie uplatneného práva zo spotrebiteľského vzťahu podľa § 657 Občianskeho zákonníka zo zmluvy o pôžičke. Vzhľadom na to súd žalobu zamietol.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti zmeniť a žalobe vyhovieť, resp. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, ako aj nedostatočné zistenie skutkového stavu. Nesúhlasil ani s použitím ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), ktoré nadobudlo účinnosť až dňom 01.05.2014; jeho aplikácia na prípady týkajúce sa zmluvy uzavretej pred uvedeným dňom je podľa neho v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a na podporu svojho názoru uvádzal niektoré súdne rozhodnutia a stanoviská. Aplikáciou ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce súdne konanie bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Súd podľa neho nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, pretože malo byť aplikované ustanovenie § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého mala byť uplatnená 4-ročná premlčacia doba a tá začala plynúť 11.02.2011, pričom ku dňu podania žaloby neuplynula. V tomto ohľade citoval aj na rôzne rozhodnutia krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

4. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 1. júla 2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) vec prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je na podklade záverov z vykonaných dôkazov vecne správny a odvolanie žalovaného nie je opodstatnené. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 470 ods. 1, 2 prvej vety CSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a poukazuje na jeho odôvodnenie. Na dôvažok odvolací súd dodáva nasledovné:

6. Z obsahu spisu vyplýva ten skutkový stav, ktorý opísal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia. Na daný právny vzťah zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 20.08.2010 sa prednostne aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka v súlade s ustanovením § 54 ods. 1, 2 v znení účinnom do

31.12.2010, podľa ktorého: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. V intenciách tohto zákonného ustanovenia súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, pretože tieto sú pre spotrebiteľa oproti ustanoveniam Obchodného zákonníka priaznivejšie. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa si súd prvej inštancie vyložil správne a pokiaľ je toto ustanovenie stále účinné, súd z úradnej povinnosti, t. j. aj bez námietky žalovanej, bol povinný skúmať, či uplatnené právo žalobcu, ktorý ho nadobudol v dôsledku postúpenia pôvodným veriteľom, je alebo nie je premlčané. V prípade prijatia záveru o podaní žaloby po uplynutí premlčacej doby žalobu súd správne žalobu zamietol. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentoval inými rozhodnutiami čo do posúdenia aplikácie premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka, odvolací súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu s tým, že pri rozhodovaní v obdobných veciach je potrebné vychádzať z nižšie citovaných zákonných ustanovení:

7. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

8. Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

9. Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

10. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

13. V preskúvanom prípade súd musel zohľadniť aj aktuálne ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie ako aj ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Súd prvej inštancie vychádzajúc z týchto zákonných ustanovení dôvodne urobil záver o premlčaní uplatneného práva žalobcu, v dôsledku čoho žalobu ako podanú po uplynutí premlčacej doby zamietol (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 MCdo 3/2015 zo dňa 28. mája 2015). Odvolací súd preto odvolanie žalobcu nepovažoval za opodstatnené.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na ich náhradu nepriznal, pretože v tomto štádiu konania jej žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).